

Otrdiena, 2022. gada 13. decembris

P9_TA(2022)0438

Digitālā plaisa: digitalizācijas radītās sociālās atšķirības**Eiropas Parlamenta 2022. gada 13. decembra rezolūcija par digitālo plaisu: digitalizācijas radītās sociālās atšķirības (2022/2810(RSP))**

(2023/C 177/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 3. punktu un 6. pantu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 9., 10., 12., 14., 16., 19., 26. un 36. pantu, 67. panta 4. punktu, 114. panta 3. punktu, 153. pantu, 165. pantu, 169. panta 1. punktu un 174. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 3., 8., 11., 21., 26., 34., 38. un 52. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un jo īpaši tās 14. pantu,
- ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru un jo īpaši tā 3., 17., un 20. principu,
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) izstrādāto jēdziena “digitālā plaisa” definīciju: atšķirība starp dažādos sociālekonomiskās attīstības līmeņos esošajiem indivīdiem, mājsaimniecībām, uzņēmumiem un ģeogrāfiskām teritorijām gan saistībā ar to iespējām piekļūt informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT), gan saistībā ar interneta izmantošanu visdažādāko darbību veikšanai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 27. novembra rezolūciju par patērētāju tiesību nodrošināšanu digitālajā vienotajā tirgū ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. novembra Direktīvu (ES) 2015/2366 par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽³⁾ (Otrā maksājumu pakalpojumu direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 26. oktobra Direktīvu (ES) 2016/2102 par publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 27. novembra Deleģēto regulu (ES) 2018/389, ar ko Direktīvu (ES) 2015/2366 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par drošu lietotāja autentificēšanu un vienotiem un drošiem atklātiem saziņas standartiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa Direktīvu (ES) 2019/882 par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2020. gada Pētījumu par patērētāju attieksmi pret maksājumiem eurozonā (SPACE),
- ņemot vērā ECB Tautsaimniecības biļetena 2022. gada 5. izdevumā publicēto rakstu “Maksājumu izvēles brīvības garantēšana: piekļuve skaidrai naudai eurozonā”,
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 9. marta paziņojumu “Digitālais kompass līdz 2030. gadam — Eiropas ceļam digitālajā gadu desmitā” (COM(2021)0118),

⁽¹⁾ ESAO, “Understanding the Digital Divide”, 2001.

⁽²⁾ OV C 289, 9.8.2016., 65. lpp.

⁽³⁾ OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 327, 2.12.2016., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 69, 13.3.2018., 23. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.

Otrdiena, 2022. gada 13. decembris

- ņemot vērā 2021. gada 15. septembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko izveido politikas programmu "Digitālās desmitgades ceļš" 2030. gadam (COM(2021)0574),
 - ņemot vērā 2022. gada maija ziņojumu par Konferenci par Eiropas nākotni galīgajiem rezultātiem,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas 2022. gada 17. maija sanāksmē notikušās apspriedes par lūgumrakstu Nr. 1123/2021,
 - ņemot vērā 2021. gada 7. oktobra rezolūciju par personu ar invaliditāti aizsardzību, iesniedzot lūgumrakstus: gūtā pieredze⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus, kuru sasniegšanai būs jāsamazina digitālā plaisa,
 - ņemot vērā Reglamenta 227. panta 2. punktu,
- A. tā kā Lūgumrakstu komiteja ir saņēmusi lūgumrakstu, kurā paustas pamatotas bažas par to, ka bez mobilā tālruņa nav iespējams piekļūt banku pamatpakalpojumiem, piemēram, apstiprināt maksājumu vai piekļūt personīgajam bankas kontam, lai gan juridiski nav noteikts, ka šādi ierīci ir jābūt; tā kā pastāv plaisa starp cilvēkiem, kuri aizvien vairāk izmanto digitālos maksāšanas līdzekļus, un citiem, kas nevar vai nevēlas tos izmantot; tā kā šajā lūgumrakstā ir ierosināts plašāks jautājums par digitalizācijas ietekmi uz iedzīvotājiem un klientiem un publiskā un privātā sektora pakalpojumu lietotājiem;
- B. tā kā eurozonā kā maksāšanas līdzekļi visbiežāk izmanto skaidru naudu; tā kā saskaņā ar jaunākajiem ECB datiem kopējais bankomātu skaits eurozonā 2021. gadā samazinājās par 4,2 % līdz 0,28 miljoniem⁽⁸⁾; tā kā paralēli tam visā eurozonā ir samazinājies arī banku filiāļu skaits uz vienu iedzīvotāju; tā kā 127 miljardi EUR ir piešķirti ar digitālo jomu saistītām reformām un ieguldījumiem valstu atveseļošanas un noturības plānos⁽⁹⁾; tā kā Covid-19 pandēmijas laikā dalībvalstis panāca zināmu progresu digitalizācijas jomā, taču joprojām saskaras ar grūtībām mazināt atšķirības digitālo prasmju un mazo un vidējo uzņēmumu digitālās pārkaršāšanās jomā;
- C. tā kā Lūgumrakstu komiteja ir saņēmusi lūgumrakstu, kurā ir paustas bažas par to, ka lielākā daļa pakalpojumu sniedzēju informāciju dara pieejamu tikai tiešsaistē, un bieži vien tikai tādos kanālos, kuru izmantošanai nepieciešami viedtālruņi, kā rezultātā vecāka gadagājuma cilvēki, personas ar invaliditāti, personas ar zemiem ienākumiem, personas bez digitālajām prasmēm un cilvēki ar ierobežotu piekļuvi internetam nonāk neizdevīgā situācijā;
- D. tā kā, lai gan digitalizācija un digitālo rīku pienācīga izmantošana ir devusi daudzus ekonomiska un sociāla rakstura ieguvumus un iespējas, tomēr ir radušās vairākas ētiskas, juridiskas un nodarbinātības problēmas, kas var radīt nopietnus zaudējumus vai kaitējumu indivīdiem un sabiedrībai kopumā; tā kā jauno tehnoloģiju potenciāls ir neviennozīmīgs, jo atkarībā no tā, kā tās izmanto un reglamentē, tās var vai nu palīdzēt veidot iekļaujošāku sabiedrību un samazināt nevienlīdzību, vai arī palielināt esošo nevienlīdzību un radīt jaunus diskriminācijas veidus;
- E. tā kā digitalizācija būtiski ietekmē iedzīvotāju, darba ņēmēju un patērētāju ikdienas sociālo, ekonomisko, politisko un kultūras dzīvi, kā arī visas sabiedrības dzīves jomas; tā kā digitalizācija ir cēlonis vairākām sociālām atšķirībām, radot jaunu digitālo plaisu ne tikai starp labi savienotām pilsētu teritorijām un lauku un attāliem apvidiem, bet arī starp tiem cilvēkiem, kuri var pilnībā izmantot bagātīnātas, piekļūstamas un drošas digitālās telpas ar plašu pakalpojumu klāstu, un tiem, kuri to nevar; tā kā arvien plašāk tiek izmantoti digitālie maksājumi, tostarp kartes, digitālie maki vai mobilās lietotnes, kā rezultātā daži mazumtirgotāji vairs nepieņem skaidru naudu;
- F. tā kā skaidras naudas darījumu apjoma samazināšanās rezultātā var pasliktināties skaidras naudas infrastruktūra un tādējādi arī cilvēku piekļuve skaidrai naudai; tā kā nekavējoties ir jānovērš nepilnības skaidras naudas piekļūstamības jomā un jānodrošina maksājumu izvēles brīvība;

⁽⁷⁾ OV C 132, 24.3.2022., 129. lpp.

⁽⁸⁾ ECB 2021. gada statistikas dati par bezskaidras naudas maksājumiem.

⁽⁹⁾ Digitālās ekonomikas un sabiedrības indekss (DESI), 2022. gada ziņojums.

Otrdiena, 2022. gada 13. decembris

- G. tā kā pārmērīga tehnoloģisko ierīču izmantošana var saasināt tādas mentālās un fiziskās veselības problēmas kā izolētības sajūta, ar tehnoloģiju izmantošanu saistītas atkarības problēmas, miega trūkums, emocionāls izsīkums, nemiers un izdegšana;
- H. tā kā digitalizācija var negatīvi ietekmēt cilvēkus, kuriem nav pietiekamu digitālo prasmju vai kuriem nav piekļuves interneta pieslēgumam vai digitālajām ierīcēm; tā kā tā var saasināt sociālās atšķirības, samazinot dažu darba ņēmēju iespējas iegūt kvalitatīvu darbu; tā kā ir jārisina jautājums par publiskā un privātā sektora pakalpojumu digitalizācijas negatīvo ietekmi uz darba ņēmējiem un cilvēkiem, piemēram, vecāka gadagājuma cilvēkiem un personām ar invaliditāti, iedzīvotājiem ar zemiem ienākumiem, sociāli nelabvēlīgā situācijā esošiem cilvēkiem vai bezdarbniekiem, migrantiem un bēgļiem vai cilvēkiem lauku un attālos apvidos;
- I. tā kā ES digitālo prasmju rādītājs pašlaik ir tikai 56 %; tā kā ES ir izvirzījusi mērķi līdz 2030. gadam palielināt šo prasmju rādītāju līdz 80 %⁽¹⁰⁾; tā kā pandēmija ir saasinājusi esošo nevienlīdzību, tostarp digitālo plaisu, liekot nodrošināt, ka visi Eiropas iedzīvotāji un uzņēmumi var izmantot digitālās pārveidošanās sniegtās priekšrocības labākai, drošākai un pārticīgākai dzīvei; tā kā pandēmija ir parādījusi digitālās plaisas ietekmi izglītībā, dažiem skolotājiem un skolēniem paliekot ārpus aprites, jo viņiem nav pietiekamu tehnoloģiju, digitālo prasmju un piekļuves aprīkojumam;
- J. tā kā aptuveni 87 miljoniem cilvēku ES ir kāds no invaliditātes veidiem⁽¹¹⁾; tā kā tiešsaistes veidlapu piekļūstamības aspekti bieži vien tiek atstāti novārtā, novedot pie tā, ka lietotāji, kas paļaujas uz ekrāna lasītāju, var pat nepamanīt pogu "sūtīt"; tā kā ir jānodrošina tīmekļa piekļūstamība, lai ikviens, tostarp personas ar invaliditāti, varētu uztvert un saprast informāciju, navigēt un mijiedarboties internetā;
- K. tā kā efektīva personas datu, privātuma un aktīvu aizsardzība, tīklu un elektronikas drošība, kā arī iedzīvotāju pārliecība par to, ka viņu dati, privātums un aktīvi ir aizsargāti un droši, ir būtiski svarīgi, lai nodrošinātu iedzīvotāju uzticēšanos un ļautu viņiem pārvarēt nevērēšanos izmantot digitālos pakalpojumus;
- L. tā kā 2022. gada 26. janvāra priekšlikumā Eiropas Deklarācijai par digitālajām tiesībām un principiem (COM(2022)0027) ir uzsvērts, ka ikvienam būtu jāspēj faktiski izvēlēties, kurus digitālos pakalpojumus izmantot, pamatojoties uz objektīvu, pārredzamu un uzticamu informāciju;
- M. tā kā Konference par Eiropas nākotni pievērsās digitālās izglītības jautājumiem, iesakot ES centies padarīt tehnoloģijas piekļūstamākas vecākajai paaudzei, veicinot programmu un iniciatīvu īstenošanu, piemēram, nodarbības, kas pielāgotas šo cilvēku vajadzībām; tā kā ES būtu jāgarantē tiesības izmantot digitalizācijas sniegtās iespējas tiem, kas to vēlas, un jānodrošina alternatīvas tiem, kas to nevēlas;
- N. tā kā 5,3 % skolas vecuma bērnu Eiropā ir digitāli atstumti, pastāvot lielām atšķirībām starp ES valstīm⁽¹²⁾, un visvairāk cieš bērni, kuru ģimenes dzīvo nabadzībā vai smagā materiālā nenodrošinātībā un nevar atļauties iegādāties datoru un/vai interneta pieslēgumu;

1. pauzē bažas par digitālās plaisas saglabāšanos, jo līdz tās novēršanai joprojām ir visai tāls ceļš ejams un tā rada ievērojamas problēmas saistībā ar interneta un mobilo tālrunu lietošanu, kā arī publiskā un privātā sektora pakalpojumu sniegšanu, izmantojot tikai digitālos kanālus; atgādina, ka digitalizācija var radīt sociālekonomiskas atšķirības starp cilvēkiem un starp valstīm, jo tai ir vajadzīgi ieguldījumi un infrastruktūra, kas ir ļoti dārgi mazāk attīstītiem reģioniem un lauku apvidiem; aicina rūpīgi izvērtēt iedzīvotāju vajadzības attiecībā uz digitālajām pārmaiņām un inovāciju, jo īpaši neaizsargāto grupu vajadzības, lai novērtētu, kā viņi var gūt labumu no šīm jaunajām tehnoloģijām; uzsver, ka digitālās pārveidošanās procesam jānotiek tā, lai no tās labumu gūtu ikviens;

⁽¹⁰⁾ Digitālās ekonomikas un sabiedrības indekss, 2021. gads.

⁽¹¹⁾ Eurostat, Funkcionēšanas un aktivitātes ierobežojumu statistikas dati. Skatīt arī: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Functional_and_activity_limitations_statistics

⁽¹²⁾ DigiGen, *The impact of technological transformations on the Digital Generation*, 2021.

Otrdiena, 2022. gada 13. decembris

2. pauž nožēlu par to, ka daudzi cilvēki vai nu neizmanto digitālos pakalpojumus regulāri, vai arī nejūtas droši par darījumu veikšanu tiešsaistē, jo tas var būtiski negatīvi ietekmēt viņu personīgo dzīvi, ekonomisko un sociālo situāciju un viņu pamattiesības, tostarp viņu personas datu aizsardzību un citus kiberdrošības jautājumus; pauž nožēlu par to, ka pastāv šķēršļi, kas jo īpaši neaizsargātiem iedzīvotājiem, iedzīvotājiem ar zemāku izglītības līmeni, vecāka gadagājuma cilvēkiem, personām ar invaliditāti, personām ar mācīšanās grūtībām un personām ar zemiem ienākumiem liedz pilnvērtīgi iesaistīties dzīvē tādā pasaulē, kur pamatpakalpojumi, piemēram, banku vai administratīvie pakalpojumi, ir digitāli, jo viņiem draud atstumtība no sabiedrības un viņi pilnvērtīgi neizmanto ekonomiskās iespējas; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt ikvienam iespēju pielāgoties digitalizācijas radītajām pārmaiņām, jo īpaši nodrošinot agrīnu digitālo izglītību, atjauninātas digitālās izglītības programmas, mūžizglītību vai pārkvalificēšanās un prasmju pilnveides iespējas, lai novērstu digitālo atstumtību, pārvarētu digitālo plaisu sabiedrībā un nodrošinātu visu iedzīvotāju iekļaušanu;

3. uzsver, ka dažādu maksājumu pakalpojumu izmantošana ievērojami atšķiras gan ES mērogā, gan dalībvalstīs; norāda, ka daudzi iedzīvotāji kā vienīgo maksāšanas līdzekli joprojām izmanto skaidru naudu;

4. atzīst, ka bezskaidras naudas maksājumi un Otrā maksājumu pakalpojumu direktīva ir sniegusi vairākus ieguvumus vienotajam tirgum, tostarp krāpšanas mazināšanu, ekonomiskos ieguvumus mazajiem uzņēmumiem un plašāka produktu klāsta pieejamību; aicina Komisiju, visaptveroši pārskatot Otrās maksājumu pakalpojumu direktīvas piemērošanu un ietekmi, izpētīt, kā vēl vairāk palielināt digitālo maksājumu drošību un apkarot krāpšanu maksājumu jomā, tostarp krāpšanu tiešsaistē, kā arī nodrošināt patērētāju aizsardzību, vienlaikus ņemot vērā iedzīvotāju īpašās vajadzības un garantējot, ka ikvienam ir iespēja izvēlēties maksājumu veidus; uzsver, cik svarīga ir personas datu un privātuma aizsardzība, jo īpaši cilvēkiem, kuri nepārzina tiešsaistes datu drošības jautājumus; uzsver, ka ir jāiekļauj noteikumi, lai garantētu lietotājiem ērtas programmatūras saskarnes digitālo maksājumu risinājumiem, augstus datu aizsardzības un datu sadarbības standartus, klientu ērtības un efektīvu piekļuvi skaidrai naudai;

5. uzsver, ka ES tiesiskajam regulējumam ir jānodrošina, ka digitalizācija ir vērsta uz cilvēku un ka digitālajā ekonomikā tiek pilnībā ievērotas pamattiesības, jo īpaši attiecībā uz darba ņēmējiem;

6. atgādina, ka demokrātiskai dzīvei un tiešsaistes sabiedriskajiem pakalpojumiem jābūt iekļaujošiem un pilnībā pieejamiem ikvienam un ka tehnoloģiskā diskriminācija ir nabadzības un sociālās atstumtības veids, kas dažiem iedzīvotājiem liedz būtiskus attīstībai un labklājības radīšanai nepieciešamus resursus; uzsver, ka ikvienam būtu jāgūst labums no kvalitatīvas digitālās vides ar lietotājiem ērtiem, efektīviem un personalizētiem pakalpojumiem un rīkiem, kas piedāvā augstus drošības un privātuma standartus, vienlaikus nodrošinot aizsardzību pret jebkādu iespējamo diskrimināciju saistībā ar piekļuvi pamatpakalpojumiem, kuru saņemšanai nepieciešamas digitālās prasmes;

7. uzsver, ka daudzu ikdienas pakalpojumu gadījumā būtu jāpiedāvā risinājums, kas nav digitāls, lai apmierinātu to iedzīvotāju vajadzības, kuriem nav prasmju vai zināšanu, kā izmantot tiešsaistes pakalpojumus, kuri vēlas izmantot pakalpojumus bezsaistē vai kuriem nav piekļuves digitālajam ierīcēm un lietotnēm; šajā saistībā uzstāj, ka ir jāsauglabā vienlīdzīgi konkurences apstākļi tiešsaistes un bezsaistes vidē; aicina valsts pārvaldes iestādes un uzņēmumus būt iekļaujošiem un izstrādāt savus tiešsaistes pakalpojumus saprotamā veidā, lai tiem varētu piekļūt un tos varētu izmantot visu vecumu un izglītības līmeņa cilvēki, tādējādi palīdzot novērst plaisu mūsu sabiedrībā, kas joprojām pastāv saistībā ar nevienlīdzīgu piekļuvi tehnoloģijām;

8. uzsver nepieciešamību novērst digitālo plaisu un neaizsargāto sociālo grupu finansiālo atstumtību, lai digitālās pārkaršanas procesā nevienu neatstātu novārtā, jo īpaši tās personas, kurām visvairāk trūkst digitālo prasmju, kas tām vajadzīgas, lai pilnvērtīgi izmantotu publiskā un privātā sektora pakalpojumu digitalizācijas potenciālu, tādējādi nodrošinot visu iedzīvotāju iekļaušanu digitālajā sabiedrībā neatkarīgi no viņu ienākumiem, sociālā stāvokļa, ģeogrāfiskās atrašanās vietas, veselības stāvokļa vai vecuma; uzsver, ka, tā kā cilvēki, kas atrodas visnedrošākajā situācijā, savu finansiālo tiesību izmantošanā visbiežāk paļaujas uz administratīvām procedūrām, būtu jāievieš vairāk iniciatīvu, lai atvieglotu piekļuvi tehnoloģijām, tostarp digitālās prasmes programmām, un atkārtoti uzsver, cik svarīga ir izglītība un pastāvīga mācīšanās, lai attīstītu digitālajā laikmetā nepieciešamās prasmes un cīnītos pret digitālo atstumtību;

Otrdiena, 2022. gada 13. decembris

9. pauž bažas par publiskā sektora pakalpojumu fiziskās pieejamības samazināšanos, jo īpaši lauku apvidos un pilsētu nomalēs; uzsver, ka papildus tiešsaistes pakalpojumu attīstīšanai ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt fiziskas telpas, kur saņemti sabiedriskos pakalpojumus; aicina veikt pasākumus, lai īpaši aizsargātu pamatpakalpojumu pieejamību ikvienam bez jebkādas diskriminācijas, kas saistīta ar nepietiekamu tehnoloģiju apguvi; atbalsta uz cilvēku vērstu klientu apkalpošanas modeli, kurā neviens netiek atstāts novārtā; uzsver, ka attiecībā uz piekļuvi publiskā sektora pakalpojumiem digitālā formātā ir svarīgi atteikties no pieejas, saskaņā ar kuru daļa administratīvā darba tiek uzkrauta lietotājam, šī sloga nodošanu papildinot arī ar atbildības nodošanu un pienākumu lietotājam iemācīties izmantot digitālās tehnoloģijas, būt neatkarīgam un ievērot valsts pārvaldes iestāžu cerības attiecībā uz parauglietotāju;

10. prasa izveidot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas modeli, kura pamatā būtu katra lietotāja iespējas brīvi izvēlēties veidu, kādā veidot attiecības ar valsts pārvaldes iestādēm, un uzsver, ka ir jārikojas, lai uzlabotu publisko tīmekļa vietņu izstrādi un izmantošanu, lai novērstu piekļūstamības problēmas un sniegtu lietotājiem nepieciešamo juridisko, tehnisko un administratīvo atbalstu, kas tiem vajadzīgs šo tīmekļa vietņu neatkarīgai izmantošanai;

11. atzīst, ka šā sabiedrisko pakalpojumu modeļa īstenošanai ir vajadzīgi cilvēkresursi, tehniskie un ekonomiskie resursi, un atgādina, ka ES līdzekļi, jo īpaši *NextGenerationEU* līdzekļi, varētu būt lielisks veids, kā nodrošināt šo pāreju;

12. apzinās stingru klientu autentifikācijas prasību ietekmi uz lietotājiem, kuriem nav mobilā tālruņa; aicina šādas autentifikācijas vajadzībām izmantot arī citus līdzekļus, piemēram, e-pastu, tālruņa zvanus vai personīgu apkalpošanu klātienē; pauž nožēlu, ka Otrā maksājumu pakalpojumu direktīva patērētājiem nenodrošina tiesības tieši pieprasīt alternatīvu autentifikācijas metodi; aicina Komisiju, izvērtējot Otrās maksājumu pakalpojumu direktīvas noteikumus, ņemt vērā diskriminācijas risku pret vecāka gadagājuma cilvēkiem un citām neaizsargātām grupām;

13. uzsver, cik svarīga ir kopēja Eiropas pieeja attiecībā uz digitalizācijas ētiskajiem aspektiem; atzinīgi vērtē ES 2022. gada janvāra Deklarācijas par digitālajām tiesībām un principiem digitālajai desmitgadei projektu un uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tehnoloģiskajos risinājumos tiek ņemtas vērā cilvēku tiesības un ka digitālās pārkārtošanās procesā neviens netiek atstāts novārtā, par galveno mērķi nosakot digitālās plaisas novēršanu;

14. atgādina, ka sociāli demogrāfiskie faktori būtiski ietekmē digitālo prasmju līmeni, piemēram, vairāk nekā divām trešdaļām gados jauno pieaugušo, personām ar augstu formālās izglītības līmeni un augstākās izglītības iestāžu studentiem ir vismaz digitālās pamatprasmes; norāda, ka digitālās pamatprasmes ir tikai aptuveni vienai trešdaļai no personām vecuma grupā no 55 līdz 74 gadiem, pensionāriem un ekonomiski neaktīvajiem iedzīvotājiem; turklāt norāda, ka atšķirības starp digitālajām prasmēm lauku apvidos un pilsētās dzīvojošo vidū joprojām ir ievērojamas⁽¹³⁾; norāda, ka digitālā savienojamība ir būtiski svarīgs faktors, lai novērstu un mazinātu digitālo plaisu starp blīvi apdzīvotiem un mazapdzīvotiem apgabaliem, un aicina Komisiju steidzami risināt digitālās plaisas problēmu atjauninātā kohēzijas politikā;

15. uzsver, cik svarīgi ir novērst digitālo plaisu, jo īpaši veicinot pamatprasmju un specializēto prasmju apguvi, īpašu uzmanību pievēršot visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām un attīstot izglītības un apmācības sistēmas, tostarp mūžizglītību, pārkvalificēšanos un kvalifikācijas celšanu; atgādina, ka ne visi var iegūt digitālo pratību, un uzsver, ka nedrīkst būt nekādas diskriminācijas saistībā ar cilvēku digitālajām prasmēm; atkārtoti uzsver, ka digitālās efektivitātes princips nevar attaisnot piekļuves liegšanu pamatpakalpojumiem;

16. aicina nodrošināt, lai digitālā pārkārtošanās ikvienam garantētu jaunas digitālās tiesības, kas saistītas ar nepieciešamību piekļūt digitālajiem medijiem visās jomās, lai tādējādi novērstu digitālo plaisu starp dažādām teritorijām, cilvēkiem no dažādiem apgabaliem, cilvēkiem ar dažādu izcelsmi un dažāda vecuma cilvēkiem, jo īpaši ņemot vērā atšķirības starp dzimumiem un to vecāka gadagājuma cilvēku vajadzības, kuri atšķirībā no jauniešiem bieži vien sliktāk pārzina jauno tehnoloģiju izmantošanu;

⁽¹³⁾ Digitālās ekonomikas un sabiedrības indekss (DESI), 2022. gads: Cilvēkkapitāls.

Otrdiena, 2022. gada 13. decembris

17. uzskata, ka jaunās tehnoloģijas var palīdzēt novērst digitālo plaisu, kas skar aptuveni 87 miljonus eiropiešu, kuri ir personas ar invaliditāti, lai atbalstītu viņu iekļaušanu ekonomikā un piekļuvi pamatpakalpojumiem; pauž pārliecību, ka digitālo tehnoloģiju izmantošana var mazināt šķēršļus, ar kuriem personas ar invaliditāti saskaras, cenšoties iekļūt darba tirgū, piemēram, darba uzdevumu izpildi, saziņu, mijiedarbību vai elastīguma trūkumu;
18. norāda, ka digitālā plaisa būtiski ietekmē imigrantus, jo diskriminācija pret viņiem var saasināties, ja piekļuve publiskā un privātā sektora pakalpojumiem tiešsaistē un digitālajiem medijiem ir nepilnīga vai nepietiekama ⁽¹⁴⁾;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁴⁾ Atšķirības — digitālās plaisas ietekme uz ārvalstniekiem, 2018. gads.